

CALICUL

UMOR ȘI SATIRĂ. — Redactor ȚEPELUȘ.

ABONAMENTE:
100 lei anual. 50 lei pe jum an

REDACȚIA ȘI ADMINISTR.
SIBIU
Str. Pintenului Nr. 1.

ANUNȚURI:
5 lei linia petit.

Băi, nămol și... pertractare

Sunt un biet Calic din fire
La portofel cam subțire
Dar la pofte sunt păgân,
Cum aud pe-un oarecare
Că a fost la băi de mare,
La nămol ori chiar la sare
Eu pe loc ca un hapsân
Vreau să fac 'n grab' ca ei,
Am sau n'am în pungă Lei.

Ofticoșii s'adunară
Pe la Olănești în vară
Căci acolo e de ei,
Și 'ncepură să tușească
Tuse bună românească
Țărăniști și gură cască
Maniști și corifei,
Însă boala lor, se pare
Că e vechea pertractare.

Îtig și-a lăsat ieri fata
Ca să plece la Sovata
Să se mai distreze-un pic,
Ba și-a dus chiar și trăsura
Și pe camerista Sura
Doar o da de Maniu Gyula
Căci Gyulucă e cu șic,

Însă Maniu mi se 'mpare
Era chiar în pertractare.

Conu-Alecu dolofanu
A plecat, — cum i-a fost planu
La Vichy ca să se spele,
Nu mai răstoarnă nămolu
Și e trist azi Tichirghiolu
Că e doar cu Oromolu
Plâng și cele damicele
Căci nu mai aud în cale
Grohăiri sentimentale.

Cu nămolul nu-i scofală
Ci e dor bălăcăreală
Pentru politiciani,
Căci de-i ziuă sau de-i seară
De e iarnă sau de-i vară
În nămol ei se 'mpresoară
Și se murdăresc pe bani
Că'n opoziție decorul
Li murdăria și... nămolul.

La Oglinzi veni ascetu
Ca se 'mprăștie buchetu
De șarmante curtezane,
Cari cu piftiile goale

Cu rochițe făr' de poale
 Și cu fumuri rotogoale
 Te năimesc din minți sărmane;
 Primaru să scape bietu
 A recurs la... centimetru.

Băile din Ocna-mi pare
 Că au rămas fără sare
 Cu scumpetea care-i azi,
 Nu sunt tineri să ofteze
 Nici cochete, nici șanteze
 Apa să o mai săreze
 Ori la masă într'amiazi
 Să flirteze cu berbanții
 Și să dea lui Kovats sfanții.

La nămol mai în toți anii
 Vin doar politicianii

Că ei sunt acasă 'n glod
 Iar acum, ca și 'nainte
 Merg fecioare ofilite,
 Crai cu fețe veștezite
 Pe la băile de iod,
 Țărăniștii, maniacii
 Merg la Olănești săracii.

Băi, nămol și... altceva,
 Porcării etcetera
 Și politică murdară,
 Voiajori cari strâng parale,
 Maniaci în pertractare
 Libăruși și rozătoare
 Toți te storc sărmană țară,
 Vai de biet Român săracu
 Când se dă cu... maniacu.

Iliuță Vârciupui.

— Nu ne-am mai văzut de mult, domnule doctor;
 — dar această boală ce a dat peste mine?

— Intr'adevăr, e caz curios; e un caz ciudat; —
 e pentru mine o mare plăcere.

La recrutare

Natura a pus în spatele
 lui Burah Șolm un lucru
 cam asemănător cu cel din
 spatele camilei. Când se
 prezintă în fața comisiei de
 recrutare, medicul aruncă o
 privire repede și dă sen-
 tința:

— Bun pentru infanterie.

— S'avem purdun, domili
 doftar, — nu vedeți dija ca
 sunt puțin cam mult ghebos?

— Așa... Atunci să-l dăm
 la sanitari.

Recrutul se întoarce în
 sala de așteptare, unde ce-
 ialalți camarazi îl întreabă
 din toate părțile curioși:

— Ei, unde te-a dat? Ce
 ești?

Burah scărpinându-se
 după ureche:

— Pi dinainte sunt infen-
 terist, pi dinapoi sunt dija
 sanitar.

— Dragă ginere, fiica mea mi-se plânge că timp de un an nu i-ai adresat nici un cuvânt. De ce?

— Fiindcă nu voiam s'o întreprin...

Descălicarea la București

— Epistolă confidențială —

din admirabila broșură „Antologia Regionalistă”, scoasă de curând de sub tipar și datorită eminentului publicist Alexandru Hodos.

— O fost așa, mă rog frumos,
Din țug ne-am dat cu toții jos,
Și-o fost vorbiri, vre-o zece'n
gară
(Că-z doară-i știți pe ai din
țară).

Pe unde treci, pe un' te miști
Din prag pân' la... eșire-afară
Tot cuvântare de tachiști!

„Erau și treizeci de ciocoi,
(S'or dat acum și ei cu noi).
Ghiulucă însă, minunat,
Să nu gândești că s'o lăsat,
Așa le-o tras un expozeu
Vre-o două oare și-un sfârtai
De-or zis cu toți boerii: Vai!
Și-or zis țiganii: Auleu!

„Noa, dup'aceea, ce gândești,
Descălicați în București,
Tot în motoare și'n calești,

Tot câte doi ne-am ștram-
portat

La Cantacuzinu 'n palat".
„Ce-o fost acolo,—Crișu lui!
Eu zău că n'aș putea să spui:
Atâtea slujnici, logofeți,
(Și tot cu chipuri pe pereți).
Destul și bine la primire
S'o mai ținut câte-o vorbire.
Apoi, ca să ne dea coraje,
O început unul să ție,
Știi, într'un ochi avea o glaje,
Pe franțujește-o pertractare..
Ne-o dat apoi câte-o răchie.
Da' Roman Deneș din Mediaș
L'o întrebat p'un ficioraș:
— Mă rog, n'aveți una mai
tare?”

„Ne-am așezat apoi la mese
O fost vre-o patruzeci de
plese!

Tortate, vere, și colive,
Și-apoi ciulame, respective
Mai știe dracu' cum le zice,
Că noi, descălicați aice
Am tot mâncat la caviar.
(Ba am mai pus și în buzu-
nar).

Și-am și beut, că ne-o fost
drag
Iar când s'o cam gătat la,
masă

Cicio a dat o banco-casă,
Și-a scos un husoș din nădrag
La urmă cât, pe-aci să iasă
O țară de scandal, fiindcă
(N'o vrut să deie bani de
pincă).

„Târziu, când s'o întunecat,
Noi, toată suta ne-am sculat
Dar vezi, ai dracului ciocoi
Or zis că vin și ei cu noi,
Să mai lumpăruim un pic
La un teatru, — cum săi
zic? —

Il chiamă, vere, Maestic.
Când colo, ce să vezi? Se-
rată!

(Ba chiar cu dans împreună)
Tot regăteni, tot purligari,
Și optsprezece fete mari!
Ne-am învățit noi, ne-am
ales.

Fuzionarea n'o succes.
Numai la urmă 'ncet, încet,
M'am pomenit c'o damicea
Pe ungurește că'mi grăia...
(Era chiar dela Kecskemét).
Și-atunci, am pertractat
cu ea...

Zău, șoadă fată... Ha, ha, ha.
(Să nu mă spui la Veta mea)!

Dr. Ieronim Blezu

membru în comitetul regi-
colar de-o sută.

Epigrame

Unui prietin

Îți umblă toată ziua gura
Că sunt un «fripturist» sadea,
Ai vrea să fii, dac'ai putea
Și tu măcar numai „arsura”.

Aceluiaș.

După friptură-ți pica mucul
Și ți se prelinge saliva
Dar n'ai ajuns să-i rumești
sucul
Căci ți-am mâncat cu toți
coliva.

Darea de seamă

a deputatului de Ilia, Dr. Rozvanyi Pišta, despre activitatea de 25 zile în Parlament.

Iubit poopor!

Despre ce vorbit io la in-tarirea mio voi cetit în Mon-itorul oficial al Caliculul, vrea să spune la voi ce vor-bit despre plingerile dvoas-tra.

Anumit chemat eu pe voi aici la Hotel Bontl din Do-bra ca mai liber se poate vorbește, și fiindcă dv. por-tinit la mini foarte tare, io și lubește pe voi.

La mini plins Dr. Xenea ca pe ial pus în disponibi-litat din director al fabircei troce, fuse lopeți, roabe cu coabere etc. fiind trecut 60 ani, da iel spus la mini că este tare — ști beut, ști jucat între două fete, ști uita la archangheli, — și iel vorbit numai dialog cu Dr. Nikon, facut glume cu puparca roșie la un fata neagra.

Dr. Nikon plins ca și pe iel țipat din dir. al școalei de arte și meserii din Mi-haești satul nou, un mare rival fripturist, de ciuda ca vootat cu roota.

Mai plins la mini Dnu Bul-bea ca pe iel pedepsit csen-dör cu 500 Lei pentru-ca fost kinele lui liber, io spus la ial tu musai plati, che eu merge sus la camera și vor-bește despre kinyele dv., așa spus eu și la mulți vo-menili de pe valea Zamului, io și facut spune mai la ur-me ce vorbit.

Cu aceste scris la Nates eu mers la Camera și acolo dupe ușe, — pus dracu la mini — spus încet la un prietin al mi-o ce vrea să vorbește. Știți asta fost chind portinea Valda pe Vlad

despre aducerea coroanelor dela Budapest cu vagonul. Ce eu șoptit auzit un friptu-rista, de loc luvat pe mini la hop. Ca dovadă adus un jurnal Dimineața Nr. 6806 din 925 și cetit ca eu, Ul-man, Bucovă, Czilner și Aurel Lazar facut un Pro-tocole che dache ajunge de-putat stircam Constituția și tote legi, deschidem ușile dela temniți, și legea agra-ră rupem.

Așa mi fost de ciuda și rușine inchit negrit la fațe și nu putut zice nici un cu-vint. Era să zic că nu io ci fratemio fost acela și e-ra să face șcandal, dar pre-

tenu mio vlad, tras la mini de muneca. Io pune pe fe-cioru mio să-i da un pal-me, ial ști da dar ști și ca-peta ca dela Albu, dar ști și fuge, ial fugit și dela a-dunarea din Sibiu. No aco-lo inche fost frumos prins pe ial cu motoro și ținut puna mune zi, iel nu fost de vina impartit numai ma-nifesta naționalista ca dela valau.

Acum daca Dv. mai ști ceva ce rau facut fripturista cu voi spune la mini, io a-pere, acolo la camera să forastuiesc legi, acolo și ka-kaș üllö este pline de — legi, io ști cetit și aplicat așa cum spun: jobb felül nekem füttyöl, bal felül nekem füt-yöl poceti pleca.

L. Sutașul

— Cum doctore, te-ai stabilit acum în Sibiu? Aveai, î-mi pare, în orașelul d-tale, numerași clienți...

— Da, dar cei mai mulți dintre ei au răposat...

— Dragă barbate, am o mulțime de lucruri despre cari trebuie să vorbesc cu tine...

— Slava Domnului! Căci de obicei vorbești cu mine numai despre lucruri ce zici că n'al...

Fecioru lăutarului din Stroeneasca și generalu'

sau

Haia cu trei clapele, bețele și linguroiu.

Generalul Iacobescu este anunțat că un soldat vrea să-i vorbească.

— Chiamă-l! — spune el ordonanței. Poate că l'a trimis cine-va.

— Sa trați, Domnul General! face Radu țiganul când se vede în fața Generalului.

— Ce e băete? cin' te-a trimis?

— Să trați Domnule General, eu sânt Răducu fecioru lu' Ioniță Dumitru care Vă cânta cu dipla la moșie la Stroeașca. Eram un dânciuc pe vremurile

alea, da' acu m'am făcut dânac mare, de-aia nu ma mai cunoașteți. Da eu sânt Răducu fecioru lu' Ioniță, — știți Dumneavoastră.

Generalu' măsoară pe țigan cu-o privire, și-și aduce-aminte. Era el, fecioru' lăutarului Ioniță Dumitru care-i cânta totdeauna când se ducea la moșie la Stroeașca.

— Bine, Radule, ia spune ce te-aduce la mine? — se adresează el binevoitor țiganului.

— Hapoi să vedeți Domnule General c'am dat de-o daraveia mare și am venit la nălțimea

Dumneavoastră sa ma scape de „hasta“! (arătând distinctivul de muzicant de pe braț).

— Să te scap de armată? D'apoi de armată nici Vodă nu te poate scăpa! — face Generalul râzând, fără să fi priceput bine rostul gestului ce făcuse țiganul.

— Ba să ma scapați, Domnule General, ca eu sânt Răducu fecioru lu' Ioniță Dumitru, sa ma scapați de «hasta» de pe mână?

— Bine, Radule. Să vedem ce se poate face, — adaugă Iacobescu' care acum înțelesese că țiganul voia să scape de muzică. Spune ce-ai pățit?

— Sa trați Domnule General, sa va trăiască Dumnezău cu copii, ca eu de când m'am făcut mare, zău mai bine ramâneam mic ca scapam de armată. Dar așa m'au luat răgută și când m'au cunoscut ca sânt de neam țigan, m'au dat la „bandă“ și mi-au pus în mână o „haia“ cu trei clapele și-o carte cu niște bețe, — și ma pune sa suflu de dimineața și până sara dupa carte, de mi-a ieșit sufletu' din mine! De suflat suflu eu cât pot, da' bețele dupa carte nu intră 'n capu' meu. Și ma deșală Domnu' Sargent în bătai, ca e un sargent al dracului de ma ghionțește tot prin fălci de m'a bușit! Sa trați Domnule General, de când m'a luat la „bandă“ nu mai am zile bune de la Dumnezău!

— Care va să zică, ai fost dat la muzică și vrei să scapi de ea, — întrerupe Generalul ținându-se să nu isbucnească 'n hohote.

— Sa scap de ea, saru' mânila, sa trați; ca dacă nu scap mi-am pus în gând să dezartez!

— Ba să-ți cauți de treabă, să nu dezertezi, că te 'mpușcă... Nu știi că soldatu' care dezertează 'n timp de război îl 'mpușcă?

— Ba știu, sa trați; da' mai bine să ma 'mpuște numa' sa scap de bandă și de bețele halea, ca nu intră 'n capu' meu. Sa ma bată Dumnezeu dacă nu spui adevărat!

Generalul promite țiganului că o să-l scape de „bandă“, și-l concediază cu multă bunăvoință, sfătuindu-l să mai aibă puțină răbdare, — Dute Radule și fii

fără grije, c'am luat eu însemnare și-o să intervin să fii mutat.

— La bucatarie! — sa traiți Domnule General, sa Va trăiască Dumnezeu, sa veniți pe la Stroeasca sa Va cânte tata din diplă. Sa ma dați la bucatarie!

*

Generalul se ține de cuvânt și intervine 'n favoarea feciorului lăutarului din Stroeasca. In urma unei constatări medicale, țiganul scapă de muzică pe motivul că era slab de piept și nu putea sufla 'n trombon.

Ca condescentă pentru General, e dat la bucătăria Regimentului.

*

Trecuse câtă-va vreme. Intr'o zi Generalul se pomeniște iar cu țiganul.

— Ce e. Radule? Ai venit să-mi mulțumești?

— Sa traiți Domnule General, știți Dumneavoastră, la bucatarie... bine este saru' mânilor, este bine de tot. Da numa' când e la curățat cartofii, fierți, — sa traiți — e rău, c'avem un Domn sargent al dracului care zice sa nu-i mâncăm, și ne pune să

fluerăm, și dacă nu flueri, are un linguroi cât toate zilele și te pocnește cu el peste gură ca nu ne atingem cu gura de cartofi.

De fluiertat fluer eu pana mi se uscă limba 'n gură de usciune, da zice ca tot nu fluer tare ca s'audă Dumnealui de departe, — ca cunoaște cântecul, — și ma bate cu linguroiu peste gură de mi-a rupt buza și doi dinți. Sa traiți Domnule General, sa Va dea Dumnezeu sanatare, ce-o sa zică tata cand m'o vedea fara dinți,? Sa ma scapați saru' mânilor și picioarele, sa Va trăiască Dumnezeu ca m'a omorât!

*

Generalului nu-i venea să creadă. Totuși promite țiganului să se intereseze de el. Cercetează după câte-va zile și află că 'ntr'adevăr așa se petreceau lucrurile după cum spusese Radu.

Sergentul a primit ordin să nu mai pună oamenii să fiere la curățit cartofii fierți...

Și ast-fel, grație Generalului Iacobescu, a scăpat feciorul lăutarului din Stroeasca de „bețele dopă carte” și de «linguroiu» Domnului Sergent.

Povestea unei cununii

Neam Român, văzui odata
O primire minunată
Ca primirile de Crai,
Steaguri fălăiau în zare
Iară vinul prin pahare,
Ca pe vremea lui Mihai,
Se golea, caci prin oraș
Vestea despre Trancu-Iași
S'a și dus cu mare-ala!

Și veni mare, cum spui
Trancu cu vagonul lui
Și-l primiră colo 'n gară
Cu buchete cu famfară,
Cu vorbiri, cu tambalau,
Să tot fii ministru, — zau!

Cum sunt cuvios din fire
Mă dusei și la sfințire.
Dar sfințirea, se'nțelege,
A fost cununie 'n lege
Cununie națională,

Doamna Casă Cercuală
Cu Todea se cunună.

Mireasa: așa și-așa
Cam trecută, dar frumoasă
Văruiată, dar luxoasă,
Iară mirele colea,
Ca un brad — pe legea mea,
Frumușel și sprintenel;
Și ce grije avea el
Să fie nunta frumoasă
Pentru scumpa lui mireasă.

Nun eră chiar Trancu-Iași
Om de viață și posnaș
Chir Enescu nună bună,
Vlădica le-a pus cunună
Și le-a spus ca să trăiască
Numa 'n legea românească.

Nunu mare 'n cununie
Le-a urat ca'n căsnicie

Cinci foișoare să aibe
Și în ele zile dalbe
Să trăiască să 'nflorască,
Cotizația s'o crească.

Ghimbașanu, — cum e uzu,
A ieșit deodată cu tuzu
Căci cu mirele-mi se 'mpare
Este frate, (dar mai mare)
El cu glasul potrivit
Nunului i-a mulțumit
Pentru osteneala pusă
Pentru vorba bună spusă.

Demian, cam feciorelnic
Purta luminile'n sfeșnic,
Falamaș fata de casă
Ducea trena de mireasă,
Lațzi băcsi mare vornic
Se uita mereu la ornice
Și înregistra șiretu
Că s'apropie banchetu,
Doar Rozorea mănios
Sta privind cu ochii'n jos.

Și veni mare veni
Vremea mesii 'n miazăzi
Și cum vorba nu prea minte:
«La plăcinte înainte»
Tot așa și la cea masă
Vedea-i bine cu se 'ndeasă
Și chemați și nechemați
Căci de-aceia suntem frați.
Și erau acolo mese
Cu vinațuri multe-alese
Cu țuică și cu masline
Cu Sandwich-uri d'ale fine
Puse toate cu dichis,
Că Luculus din Paradis
Dacă astea le vedea
El pe dată învia.

Pe la mase cu emfaza
Sta Menu-ul ce urmează;
Țuică, à la Iorga Nic.
(Din Valeni din alambic)
Masline Mitilneiu,
Cașcaval de Penteleu,
Sandvich à la Ghimbașan,
Cu șuncă și parmezan
Fripturică à la Vornic
Pentru cel care e dornic,
«Sboară 'n vânt» a la Ma-
niu,
Struguri dulci de Aciliu,
Cafeluța «Trancu-Iași»

Torturi à la Jean Tekaș,
 Inghetată a la Vlad,
 Șampanica din Bungard
 Și-alte multe s'au fost dat
 Dar acuma le-am uitat.
 Și-apoi să te ții vorbiri
 Par'că ceteau din psaltiri,
 Unul pentru industrie
 Altul pentru armonie,
 Domnul X pentru friptură
 Domnul Brandsch pentru cul-
 tură.

Dr. Cornea pentru cei
 Cari muncesc ca vai de ei,
 Și așa s'a 'ntins voroava
 Înălțând în toată slava
 Tot produsul muncii sfinte,
 Plus o tavă cu plăcinte.

De-auzi sgomot de mașină
 Și benzina pufăind
 Ieși afară și te 'nchină
 Când li vezi pe toți pornind,
 Unul sue, altul cântă, pare
 că pornesc la bal
 Laczi-aleargă 'ncoace 'ncolo
 Intr'un sgomot infernal.

Toți stau gata de plecare
 Și nu știu de und' se 'nceapă
 Două sau trei domnișoare
 De căldură-s numai apă.

Cu un șef și cu'n inspector
 Intr'un «Chevrolet» turbat
 S'a suit și subsemnatul...
 Tai, tai, tai, — și am plecat.

Totul rămânea în urmă
 Când ne-am așternut la drum
 Oameni, găște, rațe, turmă
 Li umpleam cu praf și fum.

Parecă sbură prin sate
 Cu mașina cel cârmaci
 Câ'n vr'o câteva minute
 Am și stopat în Talmaciu.

De la Talmaci «Mocănița»
 Ne-a luat pe toți, pe toate
 În vagoane, iar gurița
 Măcina la câte toate.

Pe sub plopi cu frunza rară
 Pe sub stânci ce'nalța huma
 Ca stafia legendară

Aleargă mașina 'ntruna.
 Răsăriau lacuri în cale
 Cu-ape line prin vâlcele
 Crengile plecate agale
 Bland se oglindeau în ele

Fum și sgură da mașină
 Codrul dulce poezie
 De povară gema șina
 Când cadeam în revenire

Astfel străbătând prin munte
 În cânt de pasări, nădrăvan
 Am ajuns cu Trancu 'n frunte
 Chiar la Valea lui Ivan.

Și aici ca în tot locul
 Pun'te masă și te scoală
 De senin ne-a fost norocul
 Toată ziua până'n seară.

Noi cântam cu doina noas-
 tra

Codrul fremăta cu noi
 Ecoul izbîia în coastă
 Tilingile dela oi

Inspirat vorbea ministru
 Toți îi ascultau vorbirea
 Doar un pui privea sinistru
 Cum mai sfărâia tingirea

Todea discret la o masa
 Povestea din vremi trecute
 Un ziarist spunea ca să
 Li dea și lui păstravi iute.

Cu șampania sub masă
 Odor vecinic se distra
 Hocus-pocus când sa iasă
 Hop, șampania sbura.

Două țarmuri pe un scaun
 Calicul și Demian
 Duca ca și un balaur
 Fredona 'n «italian».

Falamaș era ghidușu
 Cel în posne răsfațat
 Nu mai exista scălușu
 Și cu toți râdeau de-odat'.

Și-apoi iară taca taca
 Cu «Mocănița» înapoi
 Laczi bacsi mulgea vaca

Și făcea la posne noui.

Muzica cânta la vale
 Lampioane străjuiau
 Râs și voe bună 'n cale
 Pe când alții dormitau.

Astfel să sfârși sărbarea
 Cu cântări în codru verde
 Cin' nu crede, lungă-i calea
 Plece îndată să întrebe

Lică Chitaristul

Știri telegrafice

Agencia: Tepelus

Adușe în cărcă de „Calicul”.

Sibiu. Cetățenii din cărarea Gușteriții auzind despre ce minuni a făcut primăria cu băltoacele din strada Kempel, pe cari le-a svântat iar strada a pardosit-o și nivelat când cu ocazia vizitei dlui ministru Trancu-Iași, s'au hotărât să înainteze o rugare Ministerului Muncii. Și anume să roage pe dl ministru ca să se ostenească și la sfințirea Monumentului Eroilor de pe dealul Gușteriții, fiindcă atunci cu siguranță că se va milostivi Primăria și de ei și va usca băltoacele, va curăța murdăria, va îngropa mortăciunile, și va pardosi străzile.

Zău domnule Ministru, ascultă-le ruga că-s tot oameni de-ai noștri, săracii.

Bungard. A fugit o capră cu busuiocul feștaniei în coarne. Cine o va găsi să o aducă la oficiul parohial.

Sibiu. Un cameleon politic s'a pierdut din urbea sărăturilor. Dar mi-e teamă că atunci cînd se va găsi, își schimbă culoarea.

Gurărâului. Geologii străini au venit să constate noua vână de aur. Când colo Gurenii le-or arătat un stînjîn de lemne, care la preț eră egal cu un stînjîn de aur.

Săliște: Libărușii au intrat în faza de larve de când pe frunza de dud nu se mai depun bale corăspunzătoare.

Tilișca: În toate bisericile se oficiază slujba leproșului.

Librăria Săteanului

Tipografie. — Legătorie. — Editură.

Sibiu, Str. Pintenului 1 (vis-à-vis de liceul „G. Lazar”).

**e complet asortată cu toate cărțile
școlare pentru clasele primare
:- și secundare :-**

Cărți ajutătoare pentru dñii învățători. Hărțile continentelor pe pânză, tablouri intuitive de toate felurile. Mare depozit de caete de diferite mărimi. Blocuri de desen, caete de desen, maculatoare, cretă, compase, penițe, creioane.

Domnii inv. la comande mai mari, — primesc rabat.

**Depozit de engros pentru domnii co-
:-: mercianți cu reduceri însemnate. :-:**

Liniale, bureți, sugativă, tamponare, călimări pentru școlari, mape de caete, ghiozdane, penale, herbaruri teuri, echere, cu un cuvânt toate articolele de papetărie necesare școlilor și elevilor cu prețuri avantajoase.

**Când veniți în Sibiu, înainte de a
cumpăra articole pentru școală și
cărțile necesare, dați pe la**

„Librăria Săteanului”

**(vis-à-vis de liceul George Lazar)
pentru a vă informa asupra celor
necesare.**